

Het staat me nog steeds in het geheugen gegrift:
het zal zowat 20 jaar geleden zijn, ik was nog maar een paar jaar op Tereken ingeburgerd, toen we met een groep mensen naar Lourdes reisden in Frankrijk. En dan hoorde ik verhalen als: ik ben al 15 keer in Lourdes geweest. En dan zag ik de grote groep mensen, van overal, die Haar kwamen danken of om hulp of troost vragen.

Nog verder terug in de tijd:
jaarlijks trokken we met het gezin in de maand mei of augustus naar Oostakker om ook daar Maria te begroeten.
Als kind was ik blij erna een pannenkoek of wafel te krijgen, maar ook de warmte van de vele kaarsen in de grot en het water van de bron zijn herinneringen die bijblijven.

Dat Maria zo'n vrouw was en nog steeds is,
tonen onder meer de vele kaarsen die in kerken worden gebrand.
Loop maar eens binnen in een kerk of kapel:
bijna altijd brandt er wel minstens één kaars bij een Mariabeeld en in deze meimaand worden de bedevaartsoorden weer naarstig bezocht. En in vele huiskamers is er een Mariabeeld te vinden.

Volksdevotie, hoor je dan wel eens.
Voor mij is het echter veel meer dan dat:
de houding van vele mensen getuigt juist van een geloof en van een vertrouwen dat niet te noemen is, wat ze zelf misschien niet kunnen beschrijven of verklaren. Daden spreken immers toch veel meer dan woorden.

Je kent ze ongetwijfeld ook:
de mama's die zich met hart en ziel geven
voor het welzijn en welbeleven van hun kinderen,
die wakker liggen als ze zien dat hun kind met zorgen zit of niet gelukkig is,
van welke leeftijd ook,
maar ten diepste blij zijn en vaak trots en fier in de mooie dagen.

Gelukkig ook zijn er de mensen die voor anderen zorgen als een moeder,
omdat de eigen mama het niet kan of niet meer kan,
dan denk ik aan oma's, pleegmama's, de plusmama's,
eveneens allen die zorgen voor, die hoop uitstralen, vertrouwen
en anderen helpen groeien te geloven, ja zelfs te leren bidden,
die liefhebben en leren liefhebben, waarbij anderen troost en toeverlaat vinden.

Als maar in praktijk wordt gebracht wat Jezus ons aanreikt
in het evangelie van vandaag, daar gaat het om:
heb elkaar lief, trek erop uit om vruchten te dragen die blijvend zijn.

Maria heeft die vruchten uitgedragen.
Zij draagt een boodschap uit van eenvoud:
wie je ook bent, voor God ben je belangrijk.
Een duidelijke boodschap van liefde en genegenheid.

Zoals vele moeders was zij begaan met haar zoon:
toen hij rondtrok en de mensen vertelde over Gods liefde,
maar ook toen hij aan het kruis hing.
Ze was nabij. Ze is nog steeds nabij.
En zo is zij voor veel mensen ook het voorbeeld van hoop en vertrouwen,
van nabijheid, troost en hoop.

Die hoop hebben we deze dagen meer dan ooit nodig:
-hoop in een leven van nabijheid ipv de nog steeds aangewezen afstand,
-hoop op het terug beleven van gemeenschap en samen vieren, met daarbij de hoop
dat we de mensen weer in levende lijve terug zien, al moet gezegd:
de digitale mogelijkheden kent ook zijn voordelen en laat verbondenheid ervaren,
-hoop om liefde te kunnen blijven beleven, over alle grenzen heen, ook over de grens
van de dood.

Liefhebben ... dat is de opdracht die Jezus ons geeft.
Liefhebben ... het is het sleutelwoord voor een samenleving waarin mensen kansen
gegeven worden, ieder volgens eigen mogelijkheden en beperkingen
Liefhebben ... er wordt inderdaad veel over gezongen,
maar nog belangrijker is wanneer we het - op zoveel manieren - zien gebeuren.

Dat Maria al zoveel eeuwen een centrale plaats krijgt in het leven
hoeft dan ook niet te verwonderen.
Mag deze meimaand ons weer helpen om Haar te begroeten.

Als u in de mogelijkheid bent om één of andere kerk of bedevaartsplaats
binnen te gaan,
of als u thuis tot haar bidt:
geef haar dan vele groeten, van mij, maar vooral denk ik te mogen zeggen:
van zoveel mensen die haar graag dichtbij weten.